

CÂY THÁNH GIÁ BÁN ĐẤU GIÁ

Trong sổ tử thành phố Paris, thủ đô nước Pháp, người ta đọc:

- Ông **Gustave Busset**, qua đời ngày **18 tháng 4 năm 1834**.

Người quá cố không có con cái, nhưng để lại một số gia sản đáng giá. Đám tang ông, chỉ có vài bà con xa đến tham dự. Ngay tại nghĩa trang, họ bắt đầu tranh dành gia tài. Sau cùng, họ quyết định đem bán đấu giá tất cả đồ đạc, lấy tiền chia đều nhau.

Ngày bán đấu giá, nhiều người cùng khu phố với ông Gustave Busset, kéo nhau đến mua đồ, trong đó có **chàng họa sĩ trẻ tên Pierre Piront**.

Pierre rất nghèo. Anh chỉ có tấm nệm rơm để ngủ. Từ lâu anh mơ ước chiếc giường êm, nên để dành được 100 quan. Hôm nay dịp may đến. Anh mua chiếc giường của ông Gustave với giá 75 quan. Như vậy anh vẫn còn 25 quan. Khi anh lên nhận chiếc giường thì

cùng lúc ấy, ủy-viên bán đấu giá cúi xuống đất, nhặt lên **cây Thánh Giá nặng**, bắm đầy bùn đất dơ bẩn. Với giọng khàn khàn ông cất tiếng la to:

- Ai trả bao nhiêu để mua vật này?

Trong phòng im lặng như tờ. Bỗng vang lên tiếng nói chế nhạo:

- *Không trả xu nào hết!*

Mọi người cười rộ, ngăm đồng ý với tiếng nói.

Chàng họa sĩ trẻ Pierre Piront cảm thấy kinh ngạc trước thái độ vô-thần hồn-xuộc của người đồng hương. Bằng một giọng run run vì cảm động, chàng nói:

- **Tôi xin trả 25 quan. Rất tiếc tôi chỉ có thể. Nếu có nhiều tiền, hẳn tôi sẽ trả với giá cao hơn!**

Trước lời lẽ can đảm, đám đông lại ào ào chế nhạo. Một người đàn bà cao tuổi, chỉ ngón tay vào Pierre và nói:

- *Nó là tên ngu đần nhất trong tất cả các tên ngu đần!*

Tức khắc, mọi người trong phòng cùng nói lớn:

- *Hoan hô bà già nói đúng!*

Tiếp tục thủ tục đấu giá, ủy viên đứng bán nói:

- 25 quan cho giá đầu tiên... giá thứ hai... giá thứ ba... Chấm dứt!

Không ai đấu giá. Thế là cây Thánh Giá thuộc về Pierre Piront với giá 25 quan. Anh cảm động tiến lên nhận cây Thánh Giá với trọn lòng kính cẩn yêu mến. Xong, anh ôm cây Thánh Giá rời phòng, trước các cặp mắt và lời nói chế diễu của người hiện diện.

Về đến nhà, việc làm đầu tiên là Pierre vội vàng chùi rửa cây Thánh Giá. Vừa lau, anh vừa âu yếm chuyện vãn với Đức Chúa GIÊSU, Đấng bị xúc phạm.. Nhưng Pierre ngạc nhiên biết bao, khi vừa lau chùi xong, anh khám phá tên khắc bên dưới chân Thánh Giá. Với kính lúp, anh đọc: **"BENVENUTO CELLINI"**.

Đây là tên một thợ kim hoàn nổi tiếng người Ý. Lòng tràn đầy niềm vui, anh tiếp tục lau chùi thật kỹ lưỡng. Càng lau, càng chùi, anh càng khám phá ra cây Thánh Giá và tượng Đức Chúa GIÊSU bằng vàng ròng.

Pierre không còn bình tĩnh nữa. Anh lấy khăn bọc kỹ cây Thánh Giá rồi chạy như bay tới tiệm kim hoàn gần đó. Anh nhờ chủ tiệm đánh giá cho phẩm vật của anh. Sau khi xem xét cẩn thận, chủ tiệm đánh giá toàn cây Thánh Giá là **60 ngàn đồng vàng**.

Cùng lúc, chủ tiệm xin chàng họa sĩ trẻ tuổi cho phép ông đăng tải trên báo chí câu chuyện khám phá bất ngờ, độc nhất vô nhị.

Câu chuyện đến tai **vua Louis-Philippe I (1830-1848)**. Nhà vua cho gọi Pierre Piront đến và ca ngợi lòng dũng cảm, dám tuyên xưng Đức Tin của chàng.

Nhà vua cũng cho mở cuộc điều tra, để biết tại sao cây Thánh Giá quý báu lại lọt vào tay cụ già Gustave Busset.. Qua cuộc điều tra, người ta được biết: "Vào năm 1531, vua Francois I nhờ nhà kim hoàn Benvenuto Cellini làm cây Thánh Giá bằng vàng ròng. Sau đó, tác phẩm nghệ thuật tôn giáo được trưng bày tại điện Versailles. Khi cuộc cách mạng Pháp 1789 xảy ra, dân chúng tràn vào đập phá và ăn cắp của cải vật dụng trong điện Versailles. Có lẽ cây Thánh Giá bị ăn cắp và bị bán đi với giá thật rẻ".

Sau cuộc điều tra, vua Louis-Philippe I mua lại cây Thánh Giá với giá 60 ngàn đồng vàng và truyền gọi Pierre Piront vào làm việc trong hoàng cung. Nhờ cơ may, Pierre được dịp trau dồi, phát triển và tận dụng khả năng nghệ thuật của mình.

Đề ghi nhớ biến cố ấy, chàng vẽ bức họa: "Cây Thánh Giá bán đấu giá". Bức họa là tuyệt tác, thắp bùng chàng suốt cuộc đời và an ủi chàng ở giây phút cuối đời.

(Albert Pfleger, "FIORETTI DE LA VIERGE MARIE", Mambré Editeur, Paris 1992, trang 79-81).

Sr Jean Berchmans Minh Nguyệt

